

NOWA GAZETA ŁÓDZKA

Wychodzi codziennie po południu, oprócz niedziel i świąt uroczystych.

W soboty z dodatkami ilustrowanymi dla prenumeratorów.

::

Egzemplarz pojedynczy 3 kop.

::

Na stacjach kolejowych 5 kop.

Prenumerata w Łodzi wynosi:

Rocznie 6 rb., półrocznie 3 rb., kwartalnie 1 rb 40 kop., miesięcznie 50 kop.
Za odosłanie do domu 10 kop. miesięcznie.
Zagranicą miesięcznie rb. 1.

Redaktor lub jego zastępca przyjmuje interesantów w sprawach redakcyjnych od 9 do 1 w redakcji — Widzewska 106a. i od 7 do 8 w administracji ulica Przejazd 1.

Redakcja ulica Widzewska nr. 106a (Telefonu Nr. 20-22). Administracja — Przejazd nr. 1 (Telefon 20-30). Nr. skrzynki pocztowej 570.
Rękopisów grobnych redakcja nie zwraca.

W niedziele i święta Administracja otwarta od godz. 11 rano do 1 po południu.

Ogłoszenia: Nadesłane na 1 stronie 50 kop. za wiersz lub jego miejsce, wśród tekstu 60 kop., reklamy po tekście 15 kop., nekrologia 15 kop., Ogłoszenia zwyczajne 10 kop. Zamiejscowe po 12 kop. za wiersz nonparelowy. Ogłoszenia małe 1 i pół kop. za wyraz. Każde ogłoszenie najmniej 10 wyrazów.

Kantor własny: Warszawa, Marszałkowska 81a m. 16. Tel. 198 65. Filje: Zgierz, Aleksander Lach, kiosk kolportacyjny. :: Żelazna Wola, Księgarnia Welenowskiego.

TEATR POLSKI

Cegielniana Nr. 63.

Dziś

„DUDEK“

Nowość!
I-szy raz.

w sobotę
po połud.

„Gęsi i Gąski“

Opera i operetka Łódzka

Konstantynowska 16.

Dziś

„Rozwódka“

Jutro
wiecz.

„Romantyczna żona“

TEATR WIELKI

Konstantynowska 16.

::

Wskutek
wyjazdu

N. I. PLEWICKIEJ

do Liwadji dla wzięcia
udziału w koncercie.

::

TEATR WIELKI

Konstantynowska 16.

KONCERT N. I. PLEWICKIEJ

w Łodzi odbędzie się w czwartek dn. 23 października r. b. Bilety kupione na koncert z datą dnia 9 października, ważne są na dzień 23 października.

Specjalna Fabryka Kapeluszy Damskich
SŁOMKOWYCH i FILCOWYCH

Józefa MILKOWSKIEGO

WARSZAWA
ul. Chmielna 26
TELEFON Nr 37-08
1128-0

Zakład krawiecki

F. MAJERANOWSKI

dawniej A. Majeranowski
Piotrkowska 3.

1132-10-1

Dr. B. Rejt, Średnia 5, telefon 33-79.

Specjalista chorób: skórne, włosów, weneryczne, moczopłciowe i kosmetyka lekarska.
Leczenie syfilisu salvarsanem Erlch-Hata „606“ i 914 (wśródzyl- nie). Leczenie elektrycznością, elektrolizą (usuwanie szpecących włosów), oświetlenie kanału (retroskopia). Przyjmuje od 9 i pół do 12 i pół i od 5-8. W niedziele i święta od 10-2 po poł. 1032

Dr. Med. FOKSZANSKI

Zawadzka № 39. Tel. 21-67.

CHOROBY CHIRURGICZNE.

B. asystent Petersburskich klinik.

Przyjmuje codziennie od 5-7 po poł. 1900-40

Dr. Med.

Aleksander Margolis

Zielona 6. Tel. 6-13.

Choroby żołądka i kiszki.

Przyjmuje od 9-11 r. i od 4-7 po poł.

Med.-DENTYSTA

M. RIESNIK-EPSTEIN

powróciła z zagranicy i mieszka obecnie na ulicy **DZIELNEJ** № 14 (dom Urysona). 1138-50

Z polityki francuskiej.

Rok ubiegły w życiu politycznym Francji był rokiem niezwykłym. Przywrócenie służby trzyletniej, ciągłe nieoficjalne, ale oficjalnie popierane kokietowanie kleru — to kryzys, to powrót do reakcji. Nic też dziwnego, że z powodu odbyć się mającego w Pau zjazdu radykałów francuskiej prasa cała śledzi z ciekawością prace przygotowawcze, krytykuje działalność partji, frakcji parlamentarnej, daje rady na przyszłość.

Niemaj jedności w partji radykałów. Jeżeli w partji socjalistycznej, a właściwie we frakcji parlamentarnej wszyscy głosują jednakowo, istnieje t. zw. karność partyjna, to niema tego u radykałów. Tak było ze sprawą reformy wyborczej, gdy Ferdinand Buisson — najuczciwszy polityk francuski i jeden z najpoważniejszych członków partji głosował za reformą, a reszta przeciw, tak było ze służbą trzyletnią, gdzie partja podzieliła się na dwa obozy nienawidzące się.

Dziś na zjeździe sprawa taktyki zajmuje pierwsze miejsce.

Znany senator Emil Combes, były prezes ministrów — za czasów którego oddzielono kościół od państwa, jest zwolennikiem bloku radykałów z socjalistami. Sprawa bloku zajęto się w prasie i oto ukazały się odpowiedzi na wezwanie szanowanego senatora.

Pismo radykalne „Lanterne“ zamieściło artykuł Marcel-Semba'ta, socjalisty, w którym pisze, że może on pracować z radykałami, ale jest przeciw blokowi, gdyż to krępowałoby działalność partji. Natomiast Jaurès, leader socjalistów francuskich w „Humanité“ sprzeciwia się się gorąco blokowi. Uważa on, że radykali nie mają nic z radykalizmem wspólnego, że wpadli w objęcia reakcji, nie będzie ich więc stamtąd proletarijat wyciągał. „Niech pracują z socjalistami, niech odrzucą służbę trzyletnią, tę hańbę współczesnej Francji, niech zajmą się reformami, a wtedy się spotkamy“. Nie spodziewał się Combes takiego chłodnego przyjęcia, tembardziej u Jaurès, który był zawsze zwolennikiem bloku. Są jednak socjaliści jak Hervé, Albert-Thomas, którzy są zwolennikami bloku. Wszyscy zaś wybitniejsi radykali jak Combes, Caillaux, były prezes ministrów, Buisson są gorącymi zwolennikami połączenia z socjalistami.

Przymierze wszystkich radykałów z socjalistami — to nowa era dla Francji, to otwarcie wrót do reform społecznych.

I dlatego nie należy się dziwić reakcji z „Temps'em“ i „Echo de Paris“ na czele, która słysząc odpowiedź socjalistów zaciera ręce z radości. Ale nie na długo! Socjaliści nie połączą się z radykałami, ale pójdą z nimi i poprą w każdej szczerze postępowej akcji. Radykali czują, że zawinili, gdy szli z reakcją i głosowali za trzyletnią służbą. Teraz

wracają, ocknęli się z letargu i szukają właściwej drogi.

Ich ratunek, to zwrot na lewo, *Novus.*

Z pism rosyjskich.

Jasno i wyraźnie.

Ks. Meszczerski zadaje w swym „Grażdaninie“ nie nowe lecz zawsze ciekawe pytanie: „Jakże będzie z prawem prasowem? Gdzie jest wyjście?“

Wyobrażam sobie, że ktoś zadał mi to pytanie. A ponieważ wiele o tem myślałem, mogę — jeśli nie rozstrzygnąć — to w każdym razie dać na pytanie jasną i wyraźną odpowiedź.

Jasno i wyraźnie. Od tego zaczynam. Przedewszystkiem rozstrzygnięcie sprawy powinno być jasne i wyraźne. Wstęp bardzo dobry. Cz. telnik z zaciękawieniem studjuje zasadnicze punkty, wytknięte przez „wielemyślącego“ księcia.

Punkt pierwszy: jeżeli dana jest wolność prasy, wypada życzyć sobie, aby na gruncie politycznym wolno było wypowiadać w druku każdy pogląd, byle z szacunkiem dla prasy i przyzwoitości. Jasno i wyraźnie.

O ile krytyka działalności osób rządzących przekracza granice szacunku względem wolności słowa i względem danej osoby rządzącej to ta ostatnia, na równi z osobą prywatną — ma prawo zwracać się do sądu z żądaniem wymiaru sprawiedliwości. Jasno i wyraźnie.

Zasadniczy punkt drugi: Poważenie wolności słowa i rzędu wymaga, aby do uchybień przepisom prawnym nie stosować kar samowoli administracyjnej. Jasno i wyraźnie. Książę Meszczerski, który dużo myślał, wypowiada się przeciwko samowoli administracyjnej.

